

P 902041

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

56ste jaargang nr. 3 - april 2012

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

België-Belgique
P.B. - PP
2800 MECHELEN MASSPOST
BC 31126

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouw en Keizerstraat 26-28
Secretariaat: 2800 Mechelen
Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen ☎ 015/20.51.54

EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: **10.00 u.**,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG

Rekening: IBAN: **BE93 7510 0260 2367**, BIC: **AXABBE22** t.n.v. Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: IBAN: **BE72 9792 4444 1116**, BIC: **ARSPBE22** t.n.v. Diaconie VPKB Mechelen-N.

Uittocht

Exodus 13

Voor ons is het Paasfeest onlosmakelijk verbonden met de opstanding van Christus. Maar voor Hemzelf en Zijn leerlingen staat het in de eerste plaats in het teken van de verlossing van het Joodse volk uit de slavernij van Egypte. Met Pesach viert Israël, dat de machten van onderdrukking en dienstbaarheid, de goden van dood en duisternis niet de overwinning hebben behaald. De HEER Zelf heeft de Zijnen verlost en door de dood heen uitgeleid. Door de dood heen: want allereerst is er die doodsengel die alle eerstgeborenen van Egypte slaat, maar de Israëlieten spaart. En dan volgt nog de doortocht door de Rietzee met de dreigende legermacht van de Farao op de hielen. Dood rondom, en geen enkele kans op ontkomen. Totdat God wegen scheidt, waar ze niet zijn: een pad dwars door de zee.

Als Jezus voor de laatste maal het Paasfeest viert met Zijn leerlingen, aan de vooravond van Zijn lijden en sterven, vieren ze deze wonderbare redding. Het Sedermaal gedenkt Gods reddend handelen op zo'n manier, dat de deelnemers beseffen, dat het om henzelf gaat, dat zijzelf het zijn die door de dood heen worden gered. Met die hoop en verwachting is Jezus het lijden doorgedaan. Dat er ook voor Hem een weg zou zijn om te gaan. Dat ook nu de dood niet het laatste woord zou hebben. Dat ook nu Gods trouw zichtbaar zou worden door alles heen. En Hij is niet beschaamd uitgekomen.

Als Lukas verhaalt van de verheerlijking op de berg, als Jezus Zijn tocht naar Jeruzalem (en daarmee naar Golgotha) begint, laat hij daarbij het woordje 'exodus', uittocht, vallen (Lk. 9:31). In de Nieuwe Bijbelvertaling wordt dat nu weergegeven met 'levenseinde', maar er klinkt onmiskenbaar een echo in door van die uittocht uit het diensthuis, die een doortocht naar het land van belofte inluidde. Het Paasverhaal uit het Nieuwe Testament is daarmee iets heel nieuws, maar tegelijk het aloude verhaal van de trouw van die God, die het werk van Zijn hand niet verlaat. Ook Jezus mag dat ervaren. Door de diepte

heen zal Zijn weg naar glorie leiden, door de dood heen naar leven, voor Hemzelf en voor ons.

Ook ons wordt een uitweg geboden uit de dienstbaarheid aan zonde en zinloosheid, ook ons wordt een toekomst geboden in Christus' naam. Ondanks de schijn van het tegendeel. Want de macht van de boze is gebroken, de dood is verslagen. Dat mogen we vieren, jaar na jaar, ja zondag na zondag. Dat mag ons de kracht geven om te volharden. Dat mag ons troosten, als we door moeilijke perioden in het leven heen moeten, als we geen uitweg meer zien. De HEER heeft immers Zijn trouw bewezen, de eeuwen door: aan Zijn volk, aan Zijn zoon. Ook als Hij daarvoor speciaal een uitweg moest scheppen. Zo zal Hij ook Zijn kinderen niet loslaten, maar leiden over de weg die eeuwig is (Ps. 139:24) tot in het land van Zijn belofte. JHB

Kerkraad

Op maandag 5 maart vergaderde de voltallige kerkraad. Na lezing en gebed, goedkeuring van de notulen en vaststelling van de agenda, werden de erediensten positief ervaren, vooral de dienst met medewerking van onze senioren kreeg de nodige waardering mee.

De gemeentevergadering en het bijhorende jaarverslag werden voorbereid, we willen op de eerste zondag van de maand ook de nodige aandacht vestigen op onze jumelage met het Ruandese EPR-district Itabire door de uitwisseling van voorbeden, de vergadering met de bestuursraad op 19/3 werd voorbereid met het aanbrengen van een paar agendapunten.

In de maand mei moeten we de heer van der Wulp vervangen als ouderling nadat deze te kennen gaf niet beschikbaar te zijn voor een volgende ambtstermijn. Ook keken we reeds vooruit naar de diensten rond Pasen en werden daarvoor de nodige afspraken gemaakt.

Ingevolge een opmerking over de layout van ons kerkblad zal de dominee bekijken in welke mate daar aanpassingen kunnen gebeuren.

De algemene werking werd opgevolgd. De vergadering werd afgesloten met gebed, volgende vergadering op maandag 26 maart.

Samenstelling kerkraad:

Predikant:	ds J. Brouwer	015-20 51 54
Ouderlingen:	Geert Van Cammeren	015-31 97 64
	Rudi Van Messem	0495-76 30 75
	Jaap van der Wulp	016-53 31 42
	Aysel Eke	0484-75 18 48
Diakenen:	Hugo Wilmaerts	015-29 08 59
	Rina Joosten	015-41 95 73

Koffiedrinken

1 april fam. Younan
15 april fam. Eke

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur.

zondag 01 april
dhr. H. Fresen

organist: E. Poncin
2° collecte: synodale kas

vrijdag 06 april
ds. J. Brouwer
Goede Vrijdag, 20.00 u

organist: J. van der Wulp
geen collecte

zondag 08 april
ds. J. Brouwer
Paaszondag

organist: J. van der Wulp
2° collecte: Cliniclowns

zondag 15 april
ds. J. Brouwer

organist: J. van der Wulp
2° collecte: zending

zondag 22 april
dhr. M. Joosten

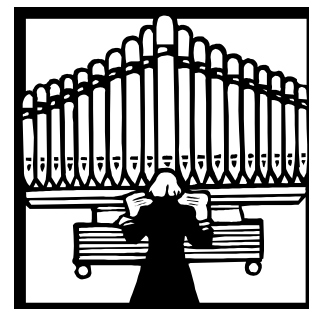
organist: P. Oerlemans
2° collecte: diaconie

zondag 29 april
ds. J. Brouwer

organist: J. van der Wulp
2° collecte: synodale kas

zondag 06 mei
ds. J. Brouwer

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Protestantse Faculteit

Dienstlijst kindernevendienst en baby-oppas

	<i>KND</i>	<i>Oppas</i>
01 april	Hermien	Eva
06 april (Goede Vrijdag)	Hanne	Nynke
08 april (Pasen)	Elske	Sarah
15 april	Sali	Eva
22 april	Younan	Nynke
29 april	Hanne	Sarah

Verjaardagen

08 april	Augusta (Gusty) De Pauw wwe Versele
18 april	Noa Huibregtse
23 april	Mikayl Dinler

Jeugdkerk van 11 maart : de tempelreiniging

Na het gebed lazen Eva, Mattias, Sara, Nele, Filip en Miranda bij toerbeurt (ieder een vers) Johannes 2:13-22, dat is de passage waar Jezus de handelaars van het tempelplein verjaagt.

Slechts uitzonderlijk zien we in de Bijbel een woedende Jezus, en dat is wanneer hij ziet hoe sommigen van de godsdienst een geldklopperij maken.

Vervolgens discussieerden we onder leiding van Sali over een tiental vragen, waarbij we ons onder meer afvroegen of woede soms terecht kan zijn. We kwamen tot het besluit dat kwaadheid wel degelijk gerechtvaardigd kan zijn, vooral als we geconfronteerd worden met grof onrecht.

We hadden het er ook over, dat wij geen runderen, schapen of duiven meer hoeven te offeren omdat Jezus zichzelf voor eens en voor altijd heeft geofferd.

Tot slot spraken we ook over dingen die we misschien zouden willen veranderen in onze kerk, opdat er meer mensen zouden komen, zoals misschien andere muziek of levendigere preken, maar we waren een beetje bang dat dan mogelijk sommige van de huidige kerkgangers zouden afhaken.

We bedachten dat het niet altijd makkelijk is om voor iedereen goed te doen.

Volgende jeugdkerk: 8 april aanstaande

Hugo Wilmaerts

Bijbelnamiddag

Op 23 februari 2012 kwamen wij samen voor de bijbelnamiddag.

Wij spraken over Markus 3:7-35 (Hoofdstuk III "bij Markus in de Leer" van dr. G. D. J. Dingemans).

Iedereen las één vers beurtelings.

De volgende aandachtspunten kwamen aan bod: genezing, macht, gezag, apostolaat, vergeving...

Het projectlied Mensenkind werd geoefend: 'Wees niet bang, ...'enz.

Dominee J.H. Brouwer sprak het slotgebed.

Volgende bijeenkomst is op 29 maart 2012.

Iedereen is van harte welkom.

N. Nafarin.

Bijbelavond

Op 6 maart zijn we verder gegaan met onze bespreking van 2 Korintiërs. In hoofdstuk 8 gaat het over de collecte voor Jeruzalem. Paulus doet een beroep op de vrijgevigheid van de Korintiërs door hen eraan te herinneren, dat het delen van wat je zelf ontvangen hebt voor een christen niet losstaat van geloven. Als je streeft naar volmaaktheid, dan geef je ook in overvloed, met een blijmoedig hart, uit dankbaarheid voor de liefde van Christus waar we alles aan te danken hebben. Ook voor ons nog steeds een aansporing om, ook financieel, in te staan voor de naaste, dichtbij en veraf.

In verband met de Goede Week is de volgende bijeenkomst pas op dinsdagavond 17 april.

Niks te melden vanuit de diaconie ?

Sommige maanden vraag ik mij af, of de diaconie wel een artikel moet insturen voor ons kerkblad "De Brug".

Op het eerste zicht lijkt het dan alsof er niks is gebeurd.

Maar toch...

Als diakenen hebben we stevast wel enkele mensen bezocht, meestal ouderen of zieken, of we hebben ergens wel iets gedaan dat je onder de noemer "diaconie" zou kunnen klasseren.

In een vorig nummer van "De Brug" vertelde ik over Joséphine, de mama van Angélique, een Rwandees klasgenootje van mijn zoontje Luther.

Joséphine volgt een cursus als voorbereiding op een opleiding tot bejaardenverzorgster. Onlangs had ze een taak te maken over dementerende bejaarden, en terwijl we in de muziekschool zaten te wachten tot onze kinderen klaar waren met de les, hebben we samen die taak gecorrigeerd (Joséphine's Nederlands is schabouwelijk, dikwijls moet ik wat ze zegt of schrijft opnieuw naar het Frans vertalen om te begrijpen wat ze bedoelt).

Ik dacht toen dat ik diaconaal bezig was, maar eigenlijk zou ik dat net zo goed gedaan hebben, als ik geen diaken was geweest.

Mohammed, onze loodgieter, had wat moeilijkheden met de bank waarvan hij geld had ontleend. Op een namiddag kwam hij onverwacht eens langs en we hebben daar toen bij een dampende kop thee een goed gesprek over gehad, waarbij ik hem wat advies heb gegeven.

Ik dacht toen dat ik diaconaal bezig was, maar eigenlijk had ik dat net zo goed gedaan, als ik geen diaken was geweest.

Mijn mede-diaken Rina Blokland zal ongetwijfeld ook zo'n anekdotes kunnen vertellen.

Onze dominee bezocht onlangs Rita, een vrouw met twee kinderen die slachtoffer was geworden van huiselijk geweld, en hij leverde daar een voedselpakket af.

Hij was toen echt diaconaal bezig, maar heeft daar waarschijnlijk geen ogenblik bij stilgestaan.

Wat vooraf gaat toont aan, dat diaconie in feite een houding ("attitude") is, of je nu al of niet de titel van "diaken" hebt is daarbij van ondergeschikt belang.

Het is de kerk (= wij allemaal) die dus een diaconale houding moeten hebben, dit wil zeggen een houding van dienstbaarheid aan onze medemens (onze "naaste" om het met een mooi woord te zeggen).

Heeft die titel van "diaken" dan helemaal geen belang ?

Zelf dacht ik lange tijd van niet, maar mijn goede vriend Marius Joosten heeft mij van het tegendeel kunnen overtuigen.

Volgens hem krijgt wat je doet wel degelijk meer gewicht door die titel van diaken en is de instelling van dit ambt vanwege de kerk ook een soort intentieverklaring tot dienstbaarheid.

Immers, zoals het spreekwoord zegt, als de kerk niet dient, dient ze tot niks...

Hugo Wilmaerts

(de vermelde personen bestaan echt, maar hun namen zijn in dit artikel veranderd)

Activiteitenkalender

26 maart	Kerkraad - kerkzaal 20 uur
29 maart	Bijbelnamiddag - kerkzaal 14.30 uur
30 maart	Jeugdcatechese - kerkzaal 20 uur
17 april	Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
19 april	Seniorenmiddag - kerkzaal 14u30
20-22 april	Kamp catechisanten - Beringen
26 april	Bijbelnamiddag - kerkzaal 14.30 uur

Het verhaal van Bonus Rijkaard en Lazaros Psoriatikos

Er was eens in een West-Europees land een alom gerespecteerd man genaamd Bonus Rijkaard, directeur van Toxia Bank. Door een agressief expansiebeleid met riskante, maar aanvankelijk uiterst winstgevende investeringen, wist meneer Rijkaard zijn bedrijf in geen tijd uit te bouwen tot een gigant in de banksector. En telkens dividenden werden uitbetaald, vierden de aandeelhouders uitbundig feest.

Toen brak een financiële crisis uit en een Zuid-Europees land waarvan Toxia enorme massa's hoogrentend staatspapier had aangekocht, kon zijn schulden niet meer betalen.

Toxia Bank dreigde failliet te gaan en ontmanteld te worden, maar gelukkig was de raad van bestuur volgestouwd met politieke vrienden van Bonus Rijkaard, en die zorgden ervoor dat de Staat in allerijl de noodlijdende bank opkocht en zich voor vele miljarden borg stelde, zodat de verliezen van de faliekante investeringen werden afgewenteld op de belastingbetaler.

En Bonus ? Hij kreeg een megabonus omdat hij er toch weer in geslaagd was de scheve situatie te fiksen.

Een bedelaar die Lazaros Psoriatikos heette lag voor de poort van Bonus Rijkaard's bank, overdekt met schulden die hij niet meer kon betalen. Hij hoopte dat zijn crediteur Toxia hem een schuldverlichting zou toestaan, daarvoor was hij uit een ver land gekomen, maar er kwamen alleen deurwaarders aanlopen, die hem meer facturen en aanmaningen overhandigden.

Lazaros had op iets te grote voet geleefd en meer ouzo gedronken dan goed was voor hem, maar in feite waren zijn moeilijkheden pas echt begonnen toen de nieuwe regering van zijn land om te bezuinigen het weliswaar overbodige postje had afgeschaft dat hij destijds op politieke voorspraak had verkregen bij het Ministerie van Nutteloze Aangelegenheden.

Bonus van zijn kant, dronk alleen dure whisky, zoals het een heer van zijn stand betaamde.

Zo geschiedde het dat Bonus Rijkaard en Lazaros Psoriatikos beiden op dezelfde dag stierven toen hun lever het begaf.

Wat zeggen jullie, beste lezers en lezeressen ?

Het verhaal komt jullie bekend voor ?

Okee, ik geef het toe, ik heb schaamteloos Lukas 16:19-31 geplagieerd en enkel hier en daar wat bijzonderheden toegevoegd.

Overigens, nu jullie mij toch betrapt hebben op plagiaat, kunnen jullie net zo goed zelf het verhaal verder lezen in Lukas' evangelie.

Toch rijst een probleem, want in onze versie van de parabel zijn zowel Bonus Rijkaard als Lazaros Psoriatikos niet zonder "schuld".

Waarom rust Lazaros dan aan Abraham's zijde, terwijl Bonus naar de hel wordt verwezen ?

Is Lazaros de geboren verliezer die met gesjoemel in de marge zijn lot tracht te verbeteren, maar wiens gevoel uiteindelijk in zijn gezicht ontploft ? Maar wie weet, misschien heeft hij wel in het uur van zijn dood de ogen opgeslagen naar het kruis van zijn Verlosser (zoals in Lukas 23:40-43)? Of verpersoonlijkt Lazaros eerder het kleine landje dat niet genoeg invloed kan uitoefenen om zijn vervalste boekhouding alsnog te rechtvaardigen door Europese richtlijnen op maat te laten schrijven, zoals groten dat wel kunnen ? Zodat onvermijdelijk ook die bom in zijn gezicht ontploft ?

Bonus Rijkaard echter, is de man die beter zou moeten weten, die wel de mogelijkheid heeft om te kiezen voor eerlijkheid en duurzaamheid, maar die het niet doet, beroesd als hij is door geld en macht. Via zijn politieke vrienden slaagt hij er telkens weer in de situatie om te buigen in zijn voordeel, ongeacht hoeveel collaterale schade hij daarbij aanricht.

Misschien vinden sommigen van jullie dat ik Jezus' parabel niet op deze manier uit verontwaardiging de moderne tijd mag intrekken.

Maar zou Jezus zelf ook niet verontwaardigd zijn geweest, toen hij dit soort verhalen vertelde ?

Hugo Wilmaerts

(vindt U dit artikel maar niks, reageer dan gerust op hugo.wilmaerts@hotmail.com)

April 2012

Kerkmozaïek
Maandblad van de Verenigde Protestantse Kerk in België

Versta ik hem? Begrijpt hij mij?

- Kerk als dialoog? (Dr. Ineke de Feijter)
- Over de kracht van de interreligieuze dialoog (ds. Peter Janssen)
- Protestantisme is niet voor bange christenen (ds. Jaap Hansum)

Spreken is zilver, zwijgen is goud... neen, niet zwijgen, dat is te nietszeggend, te vrijblijvend. Het gaat erom, dat je in een gesprek zo zwijgt, dat je hoort wat de ander zegt, dat je echt luistert. Dat wil zeggen, dat je probeert te verstaan wat iemand zeggen wil, met z'n woorden, maar niet alleen dat, ook met z'n stiltes, tussen de regels. Waarom zegt iemand dit? Waarom zegt hij het zo? Waarom zwijgt hij nu? In een goed gesprek gaan dus niet enkel woorden, zinnen, gedachten heen en weer, maar ontmoeten twee mensen elkaar. Een goed gesprek is dan ook een wonder, een gebeurtenis. Zo kostbaar, dat we besloten hieraan speciaal aandacht te schenken in deze Kerkmozaïek.

Ineke de Feijter leidt ons in in de wondere wereld van de dialoog in algemene zin, maar geeft ook meteen aan hoezeer dialoog de kern uitmaakt van het kerk-zijn. Peter Janssen deelt een aantal ervaringen vanuit de interreligieuze dialoog met ons en Jaap Hansum laat zien hoe hier uitdagingen liggen voor de kerken in het Midden Oosten. De realiteit van de Syrische burgeroorlog is hier de achtergrond.

Naast deze thematische stukken kunt u het sluitstuk lezen van de reeks over het archiefbeheer van de kerk. Oh, ja: ook dit blad heeft inmiddels z'n eigen archief. U kunt het digitaal raadplegen (en doorzoeken op trefwoorden) op de site www.hipgo.be/kerkmozaiek.

Rest ons nog u een gezegende Paastijd toe te wensen.

Ds. Dick WURSTEN

Kinderlijk Paasverhaaltje

Er was eens een jongetje, hij noemde Pierre.

Pierre kwam uit Parijs en hij ging naar de Eiffeltoren zoals wij naar een zwembad. Hij woonde tenslotte naast de Eiffeltoren en kreeg een ferme korting om binnen te mogen.

Op een dag ging Pierre nog eens naar de Eiffeltoren, maar hij wou eens iets anders doen dan naar boven met de lift of trap, hij wou iets anders dan kijken naar de mensjes die op straat wandelen.

Pierre ging naar een vriend van hem, Johnny. "Wel", zei Pierre, "ik ga de Eiffeltoren beklimmen op een speciale manier, langs buiten.

"Ik doe mee", zei Johnny.

Ze maakten een plan hoe de bewaking hen niet kon zien, en ze toch direkt om hulp konden roepen.

Het was Pasen.

De Eiffeltoren was gesloten, de perfecte dag om te klimmen en voor Pasen gingen ze paaseitjes meenemen in een rugzak om er van boven af te gooien.

Ze begonnen te klimmen. Ze waren pas twee meter hoog en ze kwamen al vogelkak tegen. De jongens trokken hun anti-kak handschoenen aan en klommen verder, op elke meter dat ze stegen hangden ze een paasei op. Mooie versiering!

Halverwege de Eiffeltoren rustten ze eventjes, en hangden ze veel paaseieren op.

Daarna klommen ze weer verder, maar dan gleed Johnny zijn hand weg, Pierre kon hem net redden. Ze trokken hun anti-glij handschoenen aan en klommen nog eens verder.

Ze waren nu op de top, heel de toren is versiert.

Drie, twee, één en ze gooiden 100 paaseieren naar beneden, het regende nu paaseieren in Parijs.

Leuk! maar de bewaking zag het ook, die kenden Pierre wel. Victor, de dikke bewaker bracht Pierre en Johnny naar beneden met de lift.

"Doe dat nooit meer!" schreeuwde Victor. "Okee", zeiden de jongentjes, "En was het leuk?"

"De Eiffeltoren is wel mooi versiert", zei Victor toen.

Victor wist wel dat Pierre het kon. "Heel leuk", zei Johnny enthousiast.

"Vrolijk Pasen", zei Pierre.

Pasen werd nog een leuke dag, met een mooi versierde Eiffeltoren om Jezus zijn opstanding te vieren.

EINDE !!!

(geschreven door Miranda Wilmaerts, in Parijs, Pasen 2011)

